Lietas Nr.131022214

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 17.decembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese S. Groza
rakstveida procesā, Rīgā, Baložu ielā 14, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas pašvaldību policijas Latgales pārvaldes 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.,

Aprakstošā daļa

2014.gada 9.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums ZV Nr. (turpmāk arī – protokols) un lietā konstatēts, ka /pers. A/, veicot pasažieru komercpārvadājumus un vadot transportlīdzekli Mercedes Benz ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Satekles ielā, Rīgā pretim namam Marijas ielā 2a, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunkta prasību, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta otrās daļas 8.punktā. /pers. A/ piemērots naudas sods 30 EUR apmērā.

Minēto lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) pārsūdzēja augstākā iestādē un ar Rīgas pašvaldību policijas Latgales pārvaldes (turpmāk arī – augstāka iestāde) 2014.gada 19.marta lēmumu Nr./numurs/(turpmāk arī – lēmums) tas atstāts negrozīts.

Augstākas iestādes lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs iesniegumā (sūdzībā) norādījis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītāja laikā SIA /Nosaukums A/ uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus. Viens no pasažieriem – invalīds, uzrādīja invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un lūdzis apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā. Sūdzības iesniedzējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un pasažieris – invalīds izkāpa no transportlīdzekļa.

Šo argumentu sūdzības iesniedzējs nekādi nav apliecinājis. Turklāt, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, viņš nav arī informējis inspektoru, par to, ka, vadot transporta līdzekli, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un izlaida pasažieri – invalīdu.

Autopārvadājuma likumu 1.panta 22.punktā un 28.punktā ir sniegts terminu pasažieris un pārvadātājs skaidrojumi. Savukārt Autopārvadājuma likuma 37.pants nosaka kādai līguma formai jābūt starp pārvadātāju un pasažieri. Pēc augstākas iestādes rīcībā esošās informācijas SIA /Nosaukums A/ Rīgā nav reģistrēts, kā pasažieru regulārais pārvadātājs. Līdz ar ko starp pārvadātāju un pasažieri bija jānoslēdz līgums saskaņā ar Autopārvadājuma likuma 37.panta otro daļu. Ja sūdzības iesniedzējs, veicot komercpārvadājumus, būtu ievērojis Autopārvadājuma likuma 37.panta otrās daļas nosacījumus, tad savā iesniegumā (sūdzībā) varēja norādīt arī personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti.

Tādējādi sūdzības iesniedzēja arguments tiek uzskatīts par nepamatotu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu un 288.3.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem. Transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Līdz ar to augstākā iestāde secinājusi, ka ir izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta otrās daļas 8.punktā paredzētais pārkāpums. Izvērtējot lietas materiālus, augstākā iestāde atzinusi piemēroto naudas sodu EUR 30 apmērā par pamatotu un samērīgu.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedzis pieteikumu (sūdzību), lūdzot lēmumu atcelt un lietu izbeigt.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka neviens normatīvs akts neuzliek par pienākumu transportlīdzekļa vadītājam, kas pārvadātāja uzdevumā veic pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību. Pasažierim, kas izkāpa no transportlīdzekļa, bija invalīdu stāvvietu izmantošanas karte. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem bija tiesīgs apturēt transportlīdzekli 326.ceļa zīmes darbības zonā. Ikvienai personai, tajā skaitā invalīdam ir tiesības izmantot transporta pakalpojumus, iepriekš neinformējot par savu invaliditāti.

Tiesā saņemti augstākā iestādes rakstveida paskaidrojumi, kuros tiek lūgts noraidīt sūdzību. Paskaidrojumos uzturēta augstākas iestādes lēmumā norādītā argumentācija, papildus norādot, ka sūdzības iesniedzējs nav izteicis iebildumus protokolā – lēmuma sastādīšanas brīdī, tādējādi vēlāk sniegtiem paskaidrojumiem ir piešķirama mazāka ticamība. Pārkāpuma esamību pierāda lietā iegūtie pierādījumi, tajā skaitā ar policijas darbinieka dienesta ziņojumu. Pārkāpumu nav pamata atzīt par maznozīmīgu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantam.

Sūdzības iesniedzēja papildus paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols, policijas darbinieka ziņojums, informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa secina, ka augstākas iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

2014.gada 9.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums ZV Nr. par to, ka /pers. A/, veicot pasažieru komercpārvadājumu ar transportlīdzekli apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.11. apakšpunkta prasību, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta otrās daļas 8.punktā. /pers. A/ piemērots naudas sods 30 EUR apmērā. Ar augstākas iestādes 2014.gada 19.marta lēmumu tas atstāts negrozīts.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešajai daļai, tiesa pievienojas iestādes lēmumā norādītajiem apstākļiem par administratīvo pārkāpumu konstatēšanu un papildus norāda sekojošus argumentus.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.11 apakšpunktu, aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā. Savukārt saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.3.apakšpunktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem.

Līdz ar to tiesa secina, ka likumdevējs ir noteicis īpašu transportlīdzekļu grupu, kurai ir tiesības 326.zīmes darbības zonā apstāties nolūkā uzņemt vai izlaist pasažierus – invalīdus.

Lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs, veicot pasažieru komercpārvadājumu ar transportlīdzekli, 2014.gada 9.martā plkst.18:53 apstājās Satekles ielā, Rīgā pretim namam Marijas ielā 2a, 326.ceļa zīmes „Apstāties un stāvēt aizliegts" darbības zonā. Lietā nav strīda un ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka minētais transportlīdzeklis pārkāpuma fiksēšanas brīdī nebija apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Līdz ar to tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs nav atzīstams par tādu transportlīdzekļa vadītāju, kurš bija tiesīgs apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo Ceļu satiksmes noteikumu 288.3. apakšpunktā ir skaidri un nepārprotami norādīts likumīgs pamats apturēt transportlīdzekli, proti, transportlīdzeklim, kas uzņem vai izlaiž pasažierus invalīdus, ir jābūt apzīmētam ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Turklāt lietā nav gūti pierādījumi sūdzības iesniedzēja apgalvojumam par to, ka konkrētais pasažieris, kas izkāpa no transportlīdzekļa, bija invalīds. Minētie apstākļi pamato secinājumu, ka sūdzības iesniedzējam nebija pamata transportlīdzekļa apturēšanai 326.ceļa zīmes darbības zonā. Tiesas ieskatā šaubas par sūdzības iesniedzēja paskaidroto apstāšanās mērķi rada arī pašvaldības policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādītais, ka minētajā vietā notika pasažieru iekāpšana.

Tiesa neapšauba sūdzības iesniedzēja norādi, ka jebkurai personai, tajā skaitā invalīdam ir tiesības izmantot transporta pakalpojumus, tomēr tieši transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums ievērot ceļu satiksmes regulējumu, tajā skaitā apstāšanās noteikumus. Konkrētajā gadījumā Ceļu satiksmes noteikumu minēto normu prasības nebija ievērojis tieši sūdzības iesniedzējs, un tādējādi atbildība par Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunkta prasību neievērošanu ir attiecināma uz transportlīdzekļa vadītāju, nevis pasažieriem.

Līdz ar to secināms, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa

149.[10] panta otrās daļas 8.punktam.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta otrās daļas 8.punkts noteic, ka par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā noteiktajam, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Vērtējot pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus, secināms, ka pārkāpums ir saistīts ar Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Pārkāpums ir fiksēts darba dienas beigās lielpilsētā, kur ir paaugstināta satiksmes intensitāte, tās dalībnieku skaits un blīvums. Kā izriet no sūdzības, sūdzības iesniedzējs veic pasažieru pārvadājumus, kas tādējādi liecina par šādas rīcības paaugstinātu atbildību. Līdz ar to tiesa uzskata, ka nav pamata šo pārkāpumu vērtēt kā maznozīmīgu un piemērotais naudas sods EUR 30 apmērā ir pamatots un samērīgs atbilstoši soda mērķim.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstāk minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6], 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu un 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldību policijas Latgales pārvaldes 2014.gada 19.marta lēmumu Nr. (2014.gada 9.marta administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums ZV Nr.), bet /pers. A/ **sūdzību noraidīt**.

Spriedumu paziņot sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams 2014.gada 17.decembrī.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese S.Groza